Anul 44-lea | Preţul 3 Lei | Cenzurat
Duminecă, 19 Aprilie 1936 | No. 16

FOAIA POPORULUI

Cea mai veche foaie poporală, naţională şi politică, înfiinţată la anul 1892

Apare în fiecare Duminecă

PREŢUL ABONAMENTULUI
Pe un an . . . . . Lei 140·—
Pe o jumătate de an . . . . Lei 70·—
Pentru America 3 dolari pe un an întreg
Pentru societăţi şi autorităţi 300 lei anual

Director: NIC. BRATU, fost senator

Redacţia şi Administraţia:
Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
(lângă Poştă) Telefon 182

Manuscrisele intrate nu se înapoiază

INSERATE
se primesc la BIROUL ADMINISTRAŢIEI
Sibiu, strada Mitropoliei (Măcelarilor) Nr. 12
Preţul înseratelor
Un şir petit 8 Lei pentru fiecare publicare

Situaţia politică

— Scrisoare din Bucureşti —

— 15 Aprilie 1936.

Inainte de Florii, când parlamentul a luat vacanţă de Paşti prin surprindere, cu două zile înainte de termenul fixat, — se spunea, că deputaţii şi senatorii se vor întruni din nou, în ziua de 15 Aprilie, când se va face închiderea sesiunei, cu formele obişnuite, prin citirea Mesagiului Regal.

Ori, cum vacanţa dată pe neaşteptate, a produs mare surprindere, s'a svonit în curând: parlamentarii nu se vor mai întruni la 15 Aprilie, Mesagiul Regal se va publica în „Monitorul Oficial", sesiunea parlamentară va fi declarată închisă, deputaţii şi senatorii nu se vor mai osteni la Bucureşti.

Aşa s'a şi întâmplat. Pe ziua de 14 Aprilie Mesagiul Regal de închidere a Corpurilor Legiuitoare a apărut în „Monitor". Parlamentarii liberali îl pot citi acolo, fără a mai face drumul până în capitală.

In faţa acestei stări, lumea românească pe bună dreptate se întreabă: Ce motive au fost de se procedează aşa? Vacanţă prin surprindere! Inchiderea sesiunei prin „Manitorul Oficial"!

Răspunsul celor cunoscători a dedesubturilor noastre politice este: Guvernului i-a fost teamă de întâlnirea cu opoziţia în parlament. Trebuia să dea răspuns în afacerea Gross-Cagero, asupra neînţelegerilor în legătură cu congresul studenţilor, cum şi asupra altor chestiuni de politică internă şi externă.

Discutarea acestor chestiuni în Cameră şi Senat, ar fi lămurit mult opinia publică, care din cauza cenzurei nu poate afla tot ce se petrece în jurul nostru. Ei, dar chiar aceasta nu vrea actualul guvern liberal. El se ţine cu proptele şi lucrează la adăpostul cenzurei şi al stării de asediu. Ce vrea spune, ce nu ascunde.

*

Că în chipul acesta nu se poate conduce o ţară pe durată, e uşor de înţeles. Orice proptele ar fi, totul merge până la un loc. Dacă greşelile şi păcatele se înmulţesc, cei vinovaţi trebue să cureţe locul.

Aşa va păţi în curând şi guvernul Tătărescu. Intr'o bună zi îi va cădea cărămida în cap, încât se va îngrozi de ce va vedea. Căci are multe păcate.

Natural, că în vremurile tulburi de azi, nu sunt aşa uşoare schimbările de guvern. Sunt unele consideraţiuni de politică internă şi altele de politică externă. Cine are răspunderea trebue să cumpănească.

Pe de altă parte, Ţara are grupări politice serioase şi bine organizate, cari pot face faţă oricăror împrejurări. Dar trebuesc puse la treabă. Aşa cere mulţimea cetăţenilor ţării. Aşa cer superioare interese de stat.

Partidul naţional ţărănesc are cele mai întinse rădăcini în toată ţara. El trebuia de mult chemat la guvern, să înlocuiască pe liberalii, cari se ţin la putere numai cu proptele şi vorbe goale.

Acest partid reprezintă interesele marei mulţimi a populaţiei ţării. Acesta e un reazim fără proptele artificiale. Şi în vremuri tulburi acest reazim însemnează mult pentru politica internă a unei ţări.

Dar partidul naţional ţărănesc este o bună chezăşie şi pentru politica externă a ţării. Naţional-ţărăniştii susţin vechea politică externă alături de marii aliaţi, în frunte cu Franţa. Alte partide se pare că încep a se abate după unele semne — dela această veche linie, care a dus la întregirea neamului.

Am amintit aci, numai în puţine cuvinte, unele din motivele cari trebue să ducă în curând la schimbarea guvernului actual. Alte amănunte într'o scrisoare următoare.

Rep.

Dela Societatea Naţiunilor

Ce a hotărît comitetul de 13? — Dl Madariaga nu va pleca la Roma

Am promis cetitorilor noştri, că în acest număr al foii vom arăta ce anume hotărîri s'au luat de comitetul de 13, adunat la Geneva, la sfârşitul săptămânii trecute, adecă înainte de Paşti.

Se ştie, că scopul pentru care s'a întrunit, din nou, Comitetul de 13, sub preşedinţia delegatului spaniol, dl Madariaga, a fost găsirea unei căi de împăcare între Italia şi Abisinia

Ce s'a hotărît?

În şedinţa care s'a deschis Joi, 9 Aprilie 1936, dl Madariaga a întrebat pe membrii Consiliului de 13, să spună, dacă trebue sau nu să plece la Roma. Pentru plecarea la Roma a lui Madariaga au fost numai o mică parte din delegaţii în Comitetul de 13, printre care era şi delegatul Franţei şi al republicei Chili.

Să se înceteze răfuiala din Africa

Ministrul de externe Eden, delegatul Angliei, a propus Comitetului de 13, să intervină atât pe lângă Musolini cât şi pe lângă Negus, pentru a înceta războiul, după care apoi se va discuta — la masa verde — condiţiile de pace.

Tot dl Eden a propus, ca în cazul, când nu se va respecta propunerea de curmare a războiului în Africa, partea care respinge sfatul comitetului de 13 să fie încercuită, fără cruţare de cele mai aspre măsuri.

Cuvântul Franţei

a fost spus de dl Flandin, care a propus deasemenea să se facă un demers pe lângă Ducele Musolini, pentru a da la împăcare cu Negusul, aşteptând, apoi, să vadă ce anume teritorii i se pot da în Africa de bună voe, de către Liga Naţiunilor.

A fost ales un Comitet de trei jurişti (bărbaţi diplomaţi care cunosc legile internaţionale) şi care au primit însărcinarea de a studia mai în amănunt problema păcii între Italia şi Abisinia.

Situaţia pe frontul african

La încheerea acestui număr al foii aflăm ştirea, că la Geneva se duc de prezent discuţii între membrii comitetului de 13 şi cei doi delegaţi: Alois al Italiei şi Walde Marian al Abisiniei.

Situaţia pe frontul african pare a fi mai încordată ca oricând. Trupele italiene — aviaţia în deosebi — bombardează cu nemiluita oraşele abisiniene. Asupra oraşului Addis Abeba, capitala Abisiniei, avioanele italiene fac neîntrerupte sboruri, aruncând manifeste (scrisori) prin care se încearcă a câştiga populaţia oraşului de partea Italiei.

Faptul care produce o mare nelinişte în cercurile diplomatice dela Geneva este apropierea trupelor italiene de lacul Tsana, despre care Anglia spune, că ar face parte din teritoriul colonial al său. In faţa acestei îndrăsneli italiene Anglia se opune cu trupele sale coloniale, care deja au şi pornit acţiunea pentru apărarea lacului Tsana.

Dacă Ducele va ţinea coarda întinsă în jurul lacului Tsana se crede, că Anglia — ieşită din îngăduinţă — va trece la o serioasă răfuială cu Italia.

Intre gazetele italiene şi cele engleze a început, zilele acestea o serioasă ceartă pe chestia lacului Tsana, despre care italienii zic, că nu aparţine Angliei.

Ne putem aştepta ca din acest lac care conţine apă... să iasă scântei şi văpăi.

Planul de pace întocmit de Franţa

De pace se poate vorbi numai când nu se ştirbesc tratatele încheiate prin bună învoială

Se ştie, că Germania hitleristă a încercat, îndată după ocuparea zonei demilitarizată a Renaniei, să ademenească cercurile diplomatice europene şi în special pe cele engleze, cu un plan de aşezare nouă a păcii în Europa.

Planul Germaniei întocmit în aşa fel, ca să fie cât mai mult jar la oala lui Hitler, a fost prezentat în faţa comitetului, format din delegaţii statelor locarniene. Din cât s'a constatat până acum, ceeace spunea Hitler în acel plan erau pofte cu neputinţă de îndeplinit

Ce cuprindea planul de pace german

Ideile principale, pe care se aşeza planul de pace al lui Hitler, erau: desfiinţarea tuturor garanţiilor cari asigurau neştirbirea tratatelor în vigoare şi a frontierelor de azi; transformarea Societăţii Naţiunilor de azi într'o maşină de revizuire a vechilor tratate; desfiinţarea pactelor de alianţă (ajutor în caz de războiu).

Totul — după planul lui Hitler — trebuia dărîmat şi în locul lor aşezat un nou calapod pe care să se croiască cisma hitleristă, — adică o politică europeană în care rolul principal să-i fie asigurat Germaniei. Cu un cuvânt Germania voia să târască Europa în faţa porţii sale din 1914.

Franţa răspunde Germaniei printr'un nou plan de pace

La sfârşitul săptămânii trecute s'a putut cunoaşte, pe întreg cuprinsul Europei, planul de pace întocmit de guvernul francez. Felul în care a fost întocmit acest plan, este o nouă dovadă, că Franţa este un apostol neobosit al păcii, plăcându-i să respecte tratatele de pace şi moştenirea câştigată de unele popoare europene, prin lupte şi vărsări de sânge.

Ce cuprinde planul de pace al Franţei

După ce răspunde în modul cel mai limpede şi mai hotărît, arătând că jelania lui Hitler este mai mult o cursă primejdioasă păcii europene, — Franţa prezintă o serie întreagă de idei şi propuneri (leacuri) de politică internaţională, a căror respectare ar putea asigura pacea Europei.

Arătând în modul cel mai categoric, că nimeni nu ameninţă neatârnarea şi libera gândire a poporului german şi nimeni nu-i respinge egalitatea de drepturi, — porţia ce i se cuvine, — Franţa subliniază în planul ei de pace primejdia, care bătea la poarta Europei, şi mai bate încă, pe urma unui pas atât de îndrăsneţ, făcut de Hitler, odată cu călcarea tratatului dela Locarno şi ducerea de armată germană la graniţa franceză.

Franţa întinde o mână de ajutor păcii europene

Pentru a înlătura o primejdie a lumii, mai groaznică decât cea din 1914, Franţa cuprinde în planul ei de pace punctul în care se recomandă statelor europene, dornice de pace, să strângă mâna şi să facă front comun împotriva tuturor celor neastâmpăraţi şi dornici de războiu.

Respectul tratatelor nu trebue pus la îndoială

Piatra, pe care se reazimă întreg planul de pace al Franţei, se constată a fi respectul tratatelor de pace. Cu un cuvânt: să nu se lingă ce s'a scuipat. Tratate asigurate prin forţe militare internaţionale, puse sub comanda Ligii Naţiunilor, care să poată folosi puterea armată internaţională, în cazul când una din ţările europene nu s'ar supune majorităţii, adică hotărîrilor ce s'au adus şi se vor mai aduce de Liga Naţiunilor.

Hitler să nu fie lăsat să vâneze ce-i place

Mai departe, planul Franţei recomandă Ligii Naţiunilor, să vegheze cu seriozitate asupra Germaniei, oprindu-l pe Hitler să câştige de partea sa anumite state nemulţumite, ca Ungaria şi Austria, pe cari vrea să le folosească drept punte de trecere în Marea Neagră, Adriatică şi Marea Nordului.

Legăturile dintre stat şi stat — spune Franţa — să fie îndrumate de o lege internaţională, care să oblige pe fiecare ţară la respectul evangheliei de pace.

Şi, ca toate acestea să se poată îndeplini cu mai multă uşurinţă, — Franţa e de părere, ca să se urmeze pilda Micei Înţelegeri şi Înţelegerii Balcanice, ambele cetăţui între zidurile cărora statele membre se pun la adăpost de o primejdie a războiului, cât şi la adăpostul unei prigoniri pe teren economic şi financiar.

*

Cam acestea ar fi, în linii generale, pietrile care formează temelia planului de pace întocmit de Franţa şi supus spre studiere Ligii Naţiunilor.

Desigur, că un răspuns la acest plan nu se poate da în câteva zile. Vor mai trece multe săptămâni, până când se va afla, dacă a fost sau nu aprobat de Liga Naţiunilor. Până atunci Hitler va trebui să aştepte.

Întăriturile militare ale Franţei

Ce este linia Maginot?

Dealungul graniţei franco-germane, dela fortăreaţa Belfort până la fortăreaţa Longue sunt 6 oraşe de oţel la 200 metri sub pământ

Dela 7 Martie 1936, când Germania a dus armată în regiunea Renaniei (unde conform tratatului dela Locarno nu-i este permis Germaniei să ţină armată), a devenit mai mare temerea de războiu. Lumea nepărtinitoare se întreabă: Dacă Germania nu vrea războiu, de ce a ocupat „zona demilitarizată", adecă fâşia de pământ dealungul graniţei, unde se înţelesese să nu ţină nimeni armată?

Ce măsuri de apărare a luat Franţa?

In ziua de 15 Septemvrie 1930 ministrul de războiu Andre Maginot a adus în discuţia consiliului de miniştri chestiunea necesităţii construirii unei linii de fortificaţii (întăriturî) dintre cele mai moderne la graniţa răsăriteană a Franţei, adică dealungul Rinului. Lucrarea formidabilă proectată de Andre Maginot urma să coste 20 de miliarde franci. La observarea membrilor guvernului, că suma este fantastic de mare, Andre Maginot a răspuns prompt: războiul şi reconstrucţia (refacerea stricăciunilor) au costat Franţa 100 de miliarde. Construirea fortificaţiilor va costa tocmai o cincime.

Azi începând din oraşul sudic Belfort şi până la fortăreaţa Longue din nord, se întinde renumita linie Maginot. Pe o distanţă de 600 de kilometri graniţa răsăriteană a Franţei este subminată, iar la 200 metri sub pământ se găsesc oraşe uriaşe din oţel şi beton.

Pe vremea când s'a început construirea acestei linii de fortificaţii, pactul dela Locarno era însă în picioare şi multă lume credea, că acest pact reprezintă un val de apărare mai categoric şi mai sigur decât linia Maginot. Evenimentele din ultimele zile dovedesc cât de just a fost punctul de vedere al ministrului de războiu francez.

Drumeţul, care străbate şesul dinspre fortăreaţa Belfort dealungul graniţei franco-germane până la cea belgiană (la fortăreaţa Longue), nu poate bănui pentru nimic în lume, că la 200 de metri sub pământ s'ar afla depozite uriaşe de muniţiuni şi cel mai perfect sistem de fortificaţii din lumea întreagă. Unde îşi întoarce privirile nu vede decât câmpii mănoase, cu aspect paşnic. Din distanţă în distanţă piciorul întâlneşte însă câte un capăt de fier ruginit, căruia nimeni nu-i dă vreo atenţie. Cu toate acestea, capetele nu sunt decât punctele cele mai înalte ale oraşelor subterane.

Scări de fier şi ascensoare

Intrările în forturile liniei Maginot fac impresia unor grote naturale. De îndată ce faci însă câţiva paşi sub pământ, întâlneşti scări de fier, cari coboară în adâncime. La o altă distanţă deschizând o uşă blindată (oarbă), te pomeneşti într'un ascensor, care coboară într'o viteză vertiginoasă în adâncuri.

Drumul durează foarte puţin timp. Ajuns jos te întâmpină o lumină orbitoare. Intr'o sală de aşteptare uriaşă, ai cărei pereţi sunt din blindaj de oţel, lumina este răspândită de becuri foarte puternice, care imită lumina zilei. Un zgomot, care te lasă foarte uşor indentificat, îţi izbeşte auzul din prima clipă. E zgomotul imenselor maşini, cari pun în mişcare dinamourile dătătoare de energie electrică, zgomotul trenurilor, cari circulă neîncetat între forturi. Pentru a avea o idee de proporţiile uriaşe ale acestor oraşe subterane este suficient să spunem, că numai într'unul din ele poate fi foarte uşor adăpostită o divizie, adică 25.000 de soldaţi.

Distracţie sub pământ

Desigur, că inginerii constructori ai acestor fortificaţiuni moderne au prevăzut şi ipoteza (cazul) unei defectări a dinamourilor. De aceia au construit acumulatori uriaşi, care să suplinească un răstimp lipsa energiei electrice a dinamourilor.

Pe străzile subterane e o animaţie ne mai pomenită. Trenurile încărcate cu muniţiuni trec în goană din turelă în turelă. Vai de duşmanul căruia iar năzări să încerce să treacă această linie de foc. Tunurile şi mitralierele nevăzute din afară l-ar distruge în prima clipă. Nici măcar un atac aerian nu ar putea avea vreun efect. Un strat de beton de 4 metri înălţime apără oraşul subteran şi de bombele cele mai puternice. Nici gazele otrăvitoare nu pot pătrunde înăuntru, deoarece atmosfera fortificaţiilor subpământene este mai densă. Şi dacă prin imposibil fortificaţiile acestea ar fi ocupate de o armată duşmană, o apăsare pe o singură manivelă secretă ar inunda (umple cu apă) într'o clipită toate fortificaţiile dintre Longue şi Belfort.

La 7 Martie 1936 Germania a călcat tratatul dela Locarno. Linia fortificaţiilor Maginot e în stare de alarmă. Un semn de întrebare foarte mare planează asupra viitorului.

INFORMAŢIUNI

NOUA PROGRAMĂ analitică a învăţământului primar a fost promulgată prin decret regal, şi cu începerea noului an şcolar se va pune în aplicare. — Noua programă va avea de urmare schimbarea tuturor cărţilor din şcolile primare.

O NOUĂ EPISCOPIE se va înfiinţa la Timişoara. A a a hotărît Sfântul Sinod. — Foarte frumos, dar vor fi cam multe, — şi costă! — căci Aradul şi Caransebeşul sunt destul de aproape.

PREOŢII TINERI. Sfântul Sinod a hotărît, că pe viitor nu se vor mai putea hirotoni tineri întru diaconi dacă n'au împlinit cel puţin 23 ani sau 25 ani pentru preoţi. — E prea puţin! La această etate sunt prea tineri pentru importanta misiune ce o primesc! Sfântul Sinod va trebui să revină în curând asupra acestei hotărîri. Vremurile de azi cer şi o anumită etate, împreunată cu experienţă, pentru anumite posturi de conducere.

TIMP RECE DE PAŞTI am avut în ţara noastră, după cum a fost şi în alte ţări ale Europei Centrale, până sus în Germania. Ploaia căzută pe pământul românesc a fost însă de mare folos, în aceste zile. Acum, după Paşti, oameni vor putea mai bine lucra pământul, ceeace este de mare importanţă pentru o bună recoltă, pe care cu toţii o dorim.

PEDEPSIT PENTRU SPIONAJ. Fostul căpitan-ajutor în armata austro-ungară, Eduard Bernhuber, a fost condamnat (osândit) de tribunalul din Paris, la cinci ani închisoare, pentrucă s'a făcut unealta socialiştilor, având însărcinarea să spioneze ce se lucrează în Franţa pentru armată.

TIMBRE NOUI, pentru fondul aviaţiei, sunt în curs de tipărire şi care se vor pune în circulaţie în cursul acestei luni. — Timbre se vând din greu ... dar avioane aproape „ca 'n palmă!"

DIN PRICINA „TRAIULUI RĂU" între soţi, tribunalul din oraşul Bacău, a adus într'o singură zi peste 42 sentinţe de divorţ (despărţire) a soţilor, care s'au băgat în proces. E interesant că partea cea mai mare a celor ce s'au despărţit, s'au căsătorit abia în toamna anului trecut.

PENTRU A CUNOAŞTE ROMÂNIA, un grup de studenţi dela universitatea de inginerie din Praga (Cehoslovacia) şi-au anunţat vizita pe începutul lunei Maiu c. Studenţii Cehoslovaciei vor rămâne mai multe zile printre noi, în care timp vor vizita unele centre industriale şi regiuni pitoreşti din ţară.

DOUĂ TÂRGURI anuale de vite, a aprobat Ministerul de Comerţ, pentru comuna Armeni din judeţul Sibiu.

CÂTE ANIMALE ARE RUSIA? 16 milioane de cai, 61 milioane oi şi capre, ceeace este mai puţin ca înainte de războiu.

NUMĂRUL OILOR în Franţa este, după o ultimă statistică, de 9 milioane 800 mii capete. România are 12 milioane capete de oi.

S'A OPRIT EXPORTUL PIEILOR de bou, vacă, viţel, bivol, cu sau fără păr, crude, sărate sau uscate.

ARAMA veche sau nouă, cum şi toate materialele de aramă, încă nu se mai poate vinde în alte ţări. — Trebue să păstrăm aci mărfurile cari ne sunt absolut necesare într'un caz de războiu. De aceea s'a oprit exportul aramei, al pieilor şi lânei. Şi probabil să mai urmeze şi alte oprelişti.

BĂILE BUZIAŞ

NAUHEIMUL ROMÂNESC

Cu renumitele lor surse foarte bogate în acid carbonic radio active şi feruginoase, cu efecte mari în **BOLI DE INIMĂ** aortite, arteriosclerose, hipertensiuni, boli nervoase, **BOLI DE FEMEI** anemii etc.

Hoteluri şi pensiuni de primul rang. Confort modern. Preţuri moderate. Bucătărie şi dietică specială.
Bazin modern de înot. Reducere pe liniile C. F. R. Muzică militară permanentă.
Cură de băi pe preţ global prin birourile de voiaj „Europa".
Sezon dela 15 Maiu până la 1 Octomvrie.
Prospecte la cerere. **Direcţiunea Băilor, Buziaş (Banat).**

TÂRGUL DE PRIMĂVARĂ a Sibiului din anul acesta va funcţiona în modul următor: In 26 şi 27 Aprilie, târg de oi; In 28 Aprilie, târg de vite de prăsilă cu premii; In 29 şi 30 Aprilie, târg de vite cornute; In 2 şi 3 Maiu, târg de cai; In 4 Maiu, târg de marfă.

PIATRĂ VÂNĂTĂ pentru stropitul viilor, se va depune anul acesta la îndemâna podgorenilor, prin centrala Cooperativelor Săteşti, cu preţul de 17.50 lei kilogramul. Ministerul Industriei va pune la dispoziţia Centralei 100 vagoane.

ÎN BUCUREŞTI SE MÂNÂNCĂ pe an 1 şi jumătate milion de broaşte. Zilnic negustorii de broaşte aduc câte 4 mii de broaşte care se vând la bodegi şi restaurante.

UN HOŢ îmbrăcat în haină de călugăriţă, s'a aşezat la o răscruce de drumuri, din apropierea comunei Blăgeşti, jud. Bacău. Prădă acestui soiu de bandit, i a căzut săteanul Ion Marcoci, din comuna Blăgeşti, care venea cu căruţa spre sat. Hoţul-„călugăriţă" l-a rugat pe Român să-l ia în căruţă. Bietul om, nebănuind ce se ascunde sub acele haine, s'a gândit să facă o faptă bună. După o bună cale, „călugăriţa" s'a aruncat la gâtul căruţaşului voind să-l sugrume, presupunând că are bani. S'a dat o luptă pa viaţă şi pe moarte între cei doi. Căruţaşul a scos un cuţit şi l-a înfipt în pieptul hoţului-„călugăriţă". Sosind la faţa locului autorităţile, au descoperit, că „maica" era un bandit. Asupra lui se găseau 30 mii lei. — Atenţie preacucernici călugări ... să nu fiţi luaţi şi voi drept hoţi!

BANI FALSIFICAŢI s'au răspândit în ultimul timp în regiunea oraşului Satu Mare. Autorităţile au fost anunţate, că în comuna Caonic din acest judeţ se găseşte o „fabrică" de falşificat monede. — Autorităţile poliţieneşti fac cercetări.

UN NOU CONTROL AL STRĂINILOR. Ministerul de interne a hotărît, ca, începând cu data de 1 Iunie c., să se facă un amănunţit control al tuturor străinilor aflători în ţară.

DIN AVRIG (jud. Sibiu). Ca în fiecare an şi de data aceasta, a doua zi de Paşti „Reuniunea Meseriaşilor" din Avrig şi-a ţinut a 13 adunare generală în localul şcoalei primare de Stat. Adunarea a fost prezidată de dl Ion David, preşedintele reuniunii, care a rostit o însufleţită cuvântare, arătând activitatea pe care a desfăşurat-o această organizaţie a meseriaşilor. Din darea de seamă care s'a cetit s'a constatat că în cursul celor 13 ani de existenţă „Reuniunea Meseriaşilor" din Avrig, a agonisit un fond de peste 50 mii lei, la care se mai adaugă o seamă de danii pe cari reuniunea le-a făcut pentru bustul lui Gheorghe Lazar şi alte scopuri culturale. — Dorim „Reuniunii Meseriaşilor" din Avrig spor la muncă şi buna înţelegere între membrii săi.

PRODUCŢIA TEATRALĂ aranjată a doua zi de Sf. Paşti, de Reuniunea Sf. Maria, din Sibiu, a fost o adevărată sărbătoare românească. S'a jucat frumoasa piesă „Niobe", localizare de C. Axente, care a plăcut foarte mult publicului. A fost o animaţie şi o veselie în tot decursul producţiei. Interpreţii rolurilor, în frunte cu dl Axente, au fost călduros aplaudaţi, atât la scena deschisă, cât şi la fine fiecărui act. Iar la urmă au fost răsplătiţi cu flori. A urmat dansul până în zori într'o animaţie plăcută. Atât partea morală, cât şi cea materială au fost peste toate aşteptările. Laudă se cuvine doamnelor din comitet, pentru aranjarea bufetului şi a tombolei. Multă lume năcăjită se va bucura din beneficiul serbării, care, în anul de faţă a fost a 11-a producţie dată de Reuniunea „Sf. Maria", a femeilor române unite.

CONCERT şi TEATRU aranjează corul „Gutenberg" al tipografilor români din Sibiu, la 25 Aprilie c. ora 9 seara, în sala Unicum.

AVIZ. Pentru anul 1936—37, impunerile pentru veniturile elementare din comerţ, industrie, profesie cu impozitele corespunzătoare se vor stabili pe cale de repurtare, pe baza veniturilor nete rămase definitive pentru ex. 1935—36.

DELA „APĂRAREA PASIVĂ" a Municipiului Sibiu se comunică: In zilele dela 16—30 Aprilie 1936, se vor prezenta în mod obligatoriu la Primăria Municipiului Sibiu, toate fetele şi femeile fără copii, născute în anul 1917, precum şi bărbaţii născuţi în anul 1885, zilnic între orele 9 până 13, pentru a fi înscrişi în controalele Apărării Pasive.

Cadouri ceasornice, Bijuterii, Tacâmuri, Verighete, asortiment bogat. Preţurile cele mai ieftine, **Emil Höchsmann** Sibiu str. Regina Maria 41.

MULTE ŞI DE TOATE. In Alaska (America) trăeşte o femee, mamă a trei copii, pe nume Bety Akelzon, soţia unui medic. Doamna Bety are sânii (ţâţele) la spate. Copiii sunt teferi, mama putând să-i alăpteze cu uşurinţă.

Răi plătitori la Foaie

In fiecare săptămână constatăm, că sunt mulţi abonaţi, cari nu plătesc. Şi între ei sunt şi de cari pot dar nu vreau. Aceasta nu este nici frumos, nici lucru creştinesc. Din ce aceştia mai dăm azi pe următorii: Filip Balaci, Jablaniţa, jud. Caraş; Mihailă Spuc, Iad, jud. Năsăud; Constantin Homan, Ianova, jud. Timiş; Ioan I. Ivan, Iaşi, jud. Făgăraş; Irimie Finea I. Dumitru, Ibăneşti, jud. Mureş; Zachei Andrei I. Axente, Icland, jud. Turda; Vasile Velicia, Lodroman, u. p. Hususău; Suciu Gavril, Lozna, jud. Someş; George Roşu, Lupoaia, jud. Sălaj. — Alţii vor urma dacă nu-şi plătesc datoria.

Editura şi tiparul „Tipografia Poporului".
Redactor responsabil: H. N. BRATU

Convocare

16592

La 26 Aprilie a. c., orele 11 a. m., se va ţine **Adunarea generală** a Comitetului Şcolar de pe lângă Şcoala Comercială Superioară şi Elementară de Fete, Sibiu, în localul propriu din str. Mitropoliei 23.

Toţi părinţii şi tutorii legali ai elevelor, precum şi binevoitorii şcolii, sunt rugati a lua parte.

Ordinea de zi:

1. Aprobarea gestiunii comitetului pe exerciţiul 1935|36.
2. Fixarea taxelor şcolare pt. anul 1936|37.
3. Intocmirea bugetului de venituri şi cheltueli pe exerciţiul 1936|37.

Dacă nu se va întruni numărul legal de membri, adunarea se va ţine Duminecă în 3 Mai a. c., orele 11 a. m., cu orice număr de membri.

Nr. 1346|936

Convocare

16593

In conformitate cu ordinul Onor. Administraţiei Casei Şcoalelor Nr. 13.993 din 31 Martie 1936, Domnii membri ai Adunării Generale dela liceul de băieţi „Gh. Lazăr" din Sibiu, sunt invitaţi, să binevoiască a participa la lucrările **Adunării Generale Ordinare,** ce se va ţine în Sibiu Duminecă, 26 Aprilie 1936, la orele 11 a. m., în localul liceului din strada Reissenfels Nr. 1—3, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea şi constituirea adunării generale.
2. Darea de seamă a direcţiunii, comitetului şcolar şi consiliului de cenzori pe anul 1935—1936.
3. Raportul cenzorilor şi aprobarea proectului de buget pe anul financiar 1936—1937.
4. Alegerea pe timp de 4 ani a 4 membri şi 1 cenzor din sânul adunării generale, în noul comitet şcolar.
5. Eventuale propuneri.

Dacă în ziua de 26 Aprilie 1936. nu se întrunesc majoritatea membrilor, adunarea generală se va ţine Duminecă, 3 Mai a. c, cu orice număr de membri.

Sibiu, la 15 Aprilie 1936.

Comitetul şcolar al liceului „Gh. Lazăr", Sibiu

Nr. 1—1936

Publicaţiune

16578

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi, că pentru furnizarea şi procurarea, prin bună învoială, a lemnelor de foc necesare liceului şi internatului „Gh. Lazăr" din Sibiu, pe anul 1936—1937, se primesc oferte închise şi sigilate la Direcţiunea liceului, str. Reissenfels Nr. 1—3, în fiecare zi de lucru, în orele de serviciu, până la 22 Aprilie 1936.

Lemnele sunt livrabile dela 1—31 Iulie a. c.

Ofertele închise se vor face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care se poate vedea la direcţiunea liceului.

Sibiu, la 2 Aprilie 1936.

Comitetul şcolar al liceului „Gh. Lazăr" Sibiu

Dr. GHEORGHIU I.

specialist în boli şi operaţiuni nas, gât şi urechi locuieşte în strada Regina Maria 57 (lângă palatul societăţii „Prima Ardeleană").

Consultă între orele 1—7 d. a.

Comitetul Şcoalei Primare de Stat din Alămor

Nr. 13—1936

16590

Publicaţiune

Comitetul şcolar din Alămor dă în licitaţie publică cu oferte închise terminarea clădirii şcoalei ce se află în roşu, în ziua de 3 Maiu 1936, orele 14.

Preţul de concurenţă este de Lei 300.000.

Condiţiunile de licitaţie precum şi planul şi devizul se pot vedea la primăria comunei Alămor.

In caz de nereuşită licitaţia se repetă în ziua de 10 Mai 1936.

Alămor, la 14 Aprilie 1936. *Comitetul şcolar*

Vând urgent cu ori şi ce preţ:

imobil cu **prăvălie, cârciumă,**

depozite de beuturi cu ridicata. magazii capacitate 25 vagoane cereale, garaj, grajd, grădină cu pomi fructiferi, gheţărie, clădiri pentru bucătărie, birou, 7 camere de locuinţă. — **Ehrenfeld,** în comuna Sâmbăta de jos, jud. Făgăraş. 16589

Carnete de serviciu

pentru servitori, se află de vânzare la librăria „Foaia Poporului", Sibiu, str. Mitropoliei 12

Institutul de Credit Fonciar din Sibiu

Bilanţul şi Contul de Profit şi Pierdere

încheiat la 31 Decemvrie 1935.

Aprobat de adunarea generală ordinară ţinută la 31 Martie 1936

Active: Cassa numerar efectiv 4.006.136; Disponibil la B. N. R. şi C. E. C. 78.691; Cupoane scăzute 2.385; Disponibil la bănci: în ţară 593.367; în străinătate 89.998; Portofoliu de titluri: Titluri româneşti Efecte publice v. n. 6.369.000; v. r. 1.871.962; Titluri cotate la bursă v. n. 1.340.500; v. r. 863.556; Titluri necotate la bursă v. n. 9.160.900; v. n. 3.999.336; Portofoliu de scont: Plătibil în ţară. Cambii fără garanţii 15.633.622; Cambii garantaţi cu mărfuri: 1.533.100; Cambii garantaţi cu ipoteci 10.087.591; Debitori: Din ţară: Debitori fără garanţii 13.414.347; Debitorii garantaţi cu efecte comerciale 12.801.093; Debitorii garantaţi cu mărfuri 343.090; Debitorii garantaţi cu ipoteci 16.943.520; Debitorii beneficiind de l. l. d. cota rămasă 24.096.463; Participaţiuni în ţară: la intreprinderile industriale 13.444.801; la alte intreprinderi 2.750.200; Imprumuturi pe termen lung 4.811.887: 28.844.479; Mobilier: 1; Conturi diverse: 621.508; Conturi tranzitorii 488.234; Total activ 157.319.367.

Pasive: Capital social 40.000.000; Fond de rezervă statutar 583.815; Fondul de amortisment 28.260.285; Cassa de pensii 533.994; Dobânzi nerealizate la creanţe dubioase 3.438.787; Depuneri spre fructificare (din ţară) la vedere noi 6.683.415; pe termen 1.441.841; depuneri vechi 51.252.570; Creditori în ţară: la vedere 1.162.512; pe termen 4.221.575; în străinătate: pe termen 3.418.585; Angajamente de reescont la B. N. R. 14.985.200; Dividende neridicate: 109.756; Conturi diverse: 887.771; Conturi transitorii: 49.196; Beneficiul net: 289.865; Total pasiv: 157.319.367.

Contul de Profit şi Pierdere

Debit: Cheltueli de administraţie: *a)* Salarii şi indemnizaţii 5.169.777; *b)* Diverse 1.390.088; Impozite şi taxe 556.113; Dobânzi plătite: *a)* la depuneri 224.153; *b)* la reescont 498.273; Comisioane plătite 441.965; Diferenţe de curs la diverse 36.454; Beneficiul net al anului curent 289.865; Total: 8.606.688.

Credit: Dobânzi încasate: *a)* dela portofoliu de scont 1.087.432; *b)* dela debitorii 3.843.780; Comisioane încasate 890.104; Venitul portofoliului de titluri 198.987; Venitul participaţiunilor 67.500; Venitul imobilelor 1.693.097; Beneficii diverse 725.788; Total: 8.606.688.

Sibiu, la 31 Decemvrie 1935.

Pentru direcţiune: **A. Sontag** m.p. Pentru contabilitate: **A. Coulin** m.p. contabil autorizat

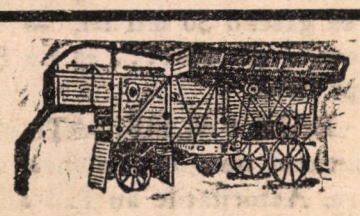
Am examinat Contul de Profit şi Pierdere şi l'am găsit în deplină regulă şi în conformitate cu registrele institutului.

Sibiu, la 26 Februarie 1936.

Consiliul de censori: 16588

J. Weindel m. p. **Stenzel** m. p. **Fr. Hann** m. p. expert-contabil

---

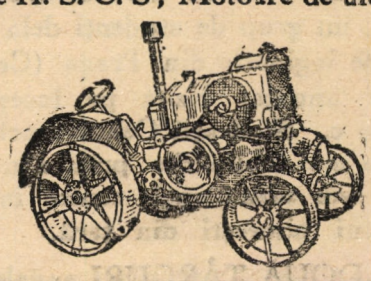

Hofherr-Schrantz-Clayton-Schutleworth

Uzinele ptr. fabricarea de maşini S. A., Budapesta

Maşini de batoze H. S. C. S, Motoare de ulei brut H. S. C. S.,

Aparate de selecţionat sămânţă „SELECTOR", tot felul de maşini mici pentru agricultură, maşini de semănat, maşini pentru mori.

Informaţii la

URBACH ADOLF, Cluj

Str. Memorandului 4

16591

Se caută un

Ucenic

cu 3—4 clase de liceu la TIPOGRAFIA POPORULUI Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 12.

Un tânăr

cu armata făcută, cu purtare bună şi cunoscător cu viaţa la oraş, poate fi angajat ca om de serviciu (de încredere) la o intreprindere românească. — Oferte cu amănunte, numai în scris deocamdată, sunt a se adresa la „Foaia Poporului" în Sibiu. Prezentarea e necesară numai ulterior, când va fi chemat.

Plăci de Patefon

frumoase, mărcile Columbia, Odeon, His master etc., se află de vânzare la librăria **„Foaia Poporului"**, Sibiu, strada Mitropoliei No. 12, cu preţul de **Lei 60·— bucata.**

Carnete şcolare

pentru clasificaţia elevilor dela şcoalele primare de stat, se află de vânzare cu preţul de **3 lei** *bucata, la Librăria: „Foaia Poporului", Sibiu.*

Ordine de casă

pentru proprietarii şi îngrijitorii de case, se află de vânzare, la Librăria Foaia Poporului, Sibiu.

Capra-i râioasă..., dar îşi ţine coada 'n sus

Cine din fii neamului daco-roman nu cunoaşte povestea cu capra râioasă, care îşi ţinea coada în sus, — semn de mândrie şi nepăsare?

Presupunând, că partea cea mai mare a cetitorilor acestei gazete mai păstrează, încă, în memorie povestea caprei — auzită poate chiar în anii copilăriei lor — mă mărginesc, în cele de mai jos să tâlcuiesc basmul cu capra râioasă, lăsându-i fiecăruia libertatea să recomande leacul.

Inainte de a intra în fondul problemei, pe care mi-am propus a o desvolta, rog pe cetitorii acestor rânduri, — fie ei „ardeleni", fie „regăţeni", — să se desbrace de orice patimă şi să privească cele arătate de mine, prin unghiul realităţilor şi al stărilor de fapt, plăcându-mi a crede, că numai în felul acesta se vor putea înţelege şi justifica mai bine observările făcute, deasemenea obiective şi departe de orice notă regionalistă!

*

Cine a avut prilejul să cerceteze, în ultimul timp, capitala ţării noastre, a putut să observe deosebirea ce există, sub toate raporturile, între ea şi restul oraşelor, în special cele din provincia Ardealului.

In capitala ţării noastre pulsează o viaţă „ca 'n vremurile bune". Intreprinderile comerciale şi industriale fac afaceri frumoase şi banul circulă din belşug. Palate pompoase sunt dărîmate fără cruţare, în locul lor ridicându-se, ca în basme, clădiri „moderne" şi impozante „a la New-York".

Dacă n'ai cuncaşte mizeria şi jalea, care s'a încuibat, în celelalte oraşe ale ţării, — centre destul de importante din punct de vedere economic, industrial şi comercial, — ţi-ar veni să crezi, că România este ţara unde curge banul din zăgazurile văzduhurilor.

Cei cari stau la îndoială în faţa celor susţinute de mine, îi rog să facă o vizită capitalei noastre, luându-şi timp de câteva zile să o cunoască în amănuntul ei. Ar fi de dorit, ca o astfel de vizită să o faci tu, frate ardelene, care deşi eşti plin de râe, totuşi îţi mai ţii coada în sus, semn de nepăsare — asemenea caprei râioase din poveste... Dupăce vei cunoaşte viaţa capitalei, te rog să vii să stăm de vorbă.

*

Eu unul am avut prilejul — nu cu mult timp înaintea sărbătorilor — să stau câteva zile în capitală. Să nu cumva, iubite cetitor şi prietene să crezi, că m'am dus în capitală, ca să petrec, sau să-mi satisfac o plăcere. Nu! La Bucureşti m'am dus, ca omul cu necazuri..., să aflu o pricină şi să caut a descoperi o vinovăţie. Am avut de a face — în legătură cu necazul meu — cu o seamă de autorităţi, dela cele mai mici până la cele mai mari. Căutam dreptate! Alergam să fac lumină în jurul mormântului, care înghiţea în întunecimea lui, viaţa, încă tânără, a unui frate al meu, căzut victimă unei goane nebune de maşină boerească.

Cinci zile, la rând, am străbătut capitala dintr'o margine într'alta, curioscând şi o parte din viaţa celor ce trăesc în aşa poreclitele mahalale ale capitalei, — un fel de cartiere ale Fanarului — cuiburi unde se strâng toţi derbedeii şi oamenii urmăriţi de justiţia pământească. Şi sunt mulţi aceştia — „câtă frunză şi iarbă!" Curios să aflu, care este mijlocul de existenţă al acestor oameni fără cămin şi rost în viaţa pământească, — mi-am luat îndrăsneala să întreb pe un anume comersiant, care stătea în faţa prăvălioarei sale, dela mahala.

— Ce lucrează, cu ce se hrănesc şi cu ce se îmbracă creştinii aceştia?

Necunoscutul meu, cu un zâmbet silit, mi-a dat răspunsul:

— Cerşesc, înşeală şi la nevoe se dedau la spargeri...

*

Mahalale au şi oraşele noastre ardelene: Clujul, Timişoara, Aradul, Oradea şi Sibiul, dar acestea nu prezintă nici un pericol pentru centrul oraşului. La marginile oraşelor ardelene trăeşte lumea mai sărăcuţă şi mai puţin înstărită, dar muncind în cinste şi omenie, fiecare având o ocupaţie, prin care îşi asigură existenţa. E o virtute înăscută în spiritul ardelenesc: cinstea, dreptatea şi respectul faţă de avutul altuia. „Ceiace ţie nu-ţi place, altuia nu-i face!" — este o povaţă care mustră pe cei slabi de înger.

Se naşte o întrebare: De unde s'a strâns atâta puzderie de fiinţă omenească, în jurul capitalei noastre, trăind din înşelăciuni şi furturi?

Răspunsul îl dau tot eu, deoarece l-am verificat, pe baza de constatări: Indată după războiu, o seamă de „inşi", cărora nu le prea plăcea să stea lângă ogor, — să stoarcă bogăţiile pământului nostru mănos şi darnic — au dat năvală pe vatra capitalei, atraşi fiind aci de mirosul afacerilor, învârtelilor şi al unui trai „mai uşor" — adică mai trândav.

Procentul cel mai mare al acestui soi de locuitori ai capitalei noastre l-a dat satele din jurul capitalei — din Muntenia. Aşa se explică starea jalnică şi părăginită a îmbelşugatelor câmpuri din Patria Mamă. Puţini au mai rămas, după Unire, — prin unele sate — cu mâinile pe coarnele plugului.

*

Fiii Ardealului — puţini la număr — plecaţi să-şi caute de lucru în capitală, au fost preferiţi cu multă încredere, date fiind calităţile şi virtuţile alese ale ardeleanului: Cinste, hărnicie şi corectitudine. De aci au pornit ofertele caselor „boereşti", care asaltau Ardealul cerând la „Mica Publicitate" a ziarelor: „Prefer servitor, sau servitoare în casă, dar să fie ardelean".

Aşadar, ardelenii chiar şi în cele mai modeste slujbe de „servitor" şi „servitoare" nu formează nici o sarcină şi primejdie, pentru viaţa capitalei. Agonisindu-şi modeste sumişoare de bani, cu care li-se răsplăteşte — de „boer" — serviciul lor credincios, după câţiva ani, fiii Ardealului părăsesc capitala, reîntorcându se la vetrele lor, unde — dacă n'au avut — îşi ridică un cămin, îşi cumpără pământ de muncă, cu un cuvânt îşi întemeiază creştinul ardelean o gospodărie, având ambiţia aceea tradiţională: Să nu fie sarcină pe stat şi pe semenul său.

*

Deşi „noi ardelenii" — când e vorba de serviciu şi contribuţie cu virtuţile alese — îi luăm pe dinainte pe fraţii „regăţeni", totuşi, când bietul ardelean vrea să-şi ridice şi el un pic capul în viaţa economică şi industrială a capitalei sau chiar în serviciile publice, — e prigonit, i se dă în cap asemeni firului de iarbă care încolţeşte, dintr'un pământ ravăn şi mănos, pentru a se împărtăşi şi el de miruiala soarelui şi a stropilor de ploaie, care binecuvântă acest pământ câştigat cu sângele tuturor.

*

Iată cum şi cine creiază regionalismul şi consideră Carpaţii ca un zid de despărţire, ci nu ca o şiră a spinării, care să reguleze cu nervii săi o viaţă egală pentru toate provinciile.

Şi care ar fi leacul, cu care să putem tămădui suferinţele Ardealului, considerat de robotar şi ins care trebue să tacă şi să producă?

Lăsând şi cetitorilor acestei gazete dreptul să recomande leacul, eu amintesc aşa în treacăt planul guvernului Maniu: O descentralizare cât mai largă, singura soluţie cu care se va putea da viaţă centrelor din provinciile ţării!

Numai atunci se va împrăştia patimile regionaliste şi ura dintre fraţii de acelaşi sânge.

Dacă nu se vor ţine seama de aceste cerinţe atât de arzătoare, pe care Ardealul — mort economiceşte — le ridică la suprafaţă, atunci ne este egal de a rămâne chiar şi sub o stăpânire streină, unde nu vom fi mai rău preţuiţi!

E ceasul, care porunceşte Ardealului, să nu-şi mai ţină coada în sus! Ne-a umplut râia şi trebue s'o lecuim!

Nic. Obeadă

A murit Demertzis

primul ministru grec

Demertzis, preşedintele Consiliului de miniştri, a încetat din viaţă, în ziua de 13 Aprilie (a doua zi de Paşti), în urma unui atac de inimă. El a fost găsit mort în pat.

Inainte de războiu Demertzis a fost venizelist dar a părăsit acest partid imediat ce Venizelos a intrat în conflict cu Regele Constantin. In epoca de dictatură a lui Pangalos i s'a pus candidatura pentru preşedinţia republicei, după moartea preşedintelui de atunci, amiralul Conduratis.

Defunctul era profesor de drept roman la Universitatea din Atena.

In locul lui a fost numit de Suveran preşedinte al consiliului de miniştri dl Metaxas, ministru al afacerilor străine în fostul cabinet. Noul prim-ministru a depus jurământul. In declaraţiile pe care le-a făcut presei a precizat, că nu va schimba nimic din politica lui Demertzis.

Parisul se pregăteşte de războiu?

Inainte de Paşti s'a inaugurat la Paris cel mai mare adăpost contra atacurilor aeriene. In el pot încăpea 8000 de persoane în acelaş timp.

Adăpostul acesta uriaş e prevăzut cu cele mai moderne aparate tehnice de aerisire şi poate feri toată lumea împotriva gazelor otrăvitoare.

El a fost instalat la 2 metri şi 20 centimetri adâncime, în staţia de metro (tramvaiul ce umblă pe sub pământ în oraşele mari) „Place des Fetes" şi va servi ca model pentru toate celelalte adăposturi de acest fel.

Municipalitatea Parisului intenţionează să construiască 130 de asemeni adăposturi în toate staţiile de metro.

Preţul banilor

In ziua de 16 Aprilie 1936

Fr. Francezi	6.60	până la		6.70
Dolari	99.—	„	„	102.—
Mărci germane	37.—	„	„	40.—
Lire sterline	490.—	„	„	500.—
Lire italiene	8.80	„	„	9.20
Leva	0.90	„	„	1.20
Franci elveţieni	32.55	„	„	33.40
Şilingi austriaci	23.—	„	„	24.—
Pengö	24.—	„	„	27.—
Belgas	20.—	„	„	23.—
Zloţi	18.80	„	„	19.50
Dinari	2.20		„	2.50

Sfaturile stuparilor luminaţi

Lucrările de primăvară în stupină

In urma frigului dela începutul lunei Martie, în unii stupi au rămas puii neacoperiţi de albine şi aceia au murit. Dar, fiindcă frigul nu a ţinut mult, albinele au curăţit puiii morţi şi i-au aruncat afară. Prin aceasta s'a delăturat primejdia boalei „putrezirea puilor". Stuparii însă, să nu se lase în nădejde, că din toţi stupii s'au curăţit puii morţi, ci să-i cerceteze.

Timpul pentru delăturarea învălişului de iarnă încă nu a sosit, căci fiind nopţile reci, dacă se delătură învălişul, puii sufăr de frig.

Acuma vine alt pericol. In sfărmiturile de faguri, ce au căzut pe poliţa de jos, se incuibă larvele ce ies din ouăle moliilor. Dacă acelea nu se curăţă, se înmulţesc moliile stupilor. Pentru aceia stupii trebue curăţiţi. Stupii buni îşi curăţă singuri poliţa de sfărmături. Stuparul să nu aştepte să lucreze albinele, ci să curăţe el coşniţa. Stupii mai slabi niei nu pot curăţi tot gunoiul de sub faguri şi acela se va bătuci în coşniţă şi va servi de bun lăcaş moliilor.

Acuma e timpul ca să moară albinele de foame, căci s'au sporit puii, cari consumă mult. Dacă nu au miere destulă, nici zilele călduroase să aducă polen pentru hrănirea puilor, albinele gată mierea şi mor de foame. Stupii puternici şi-au adunat miere proaspătă din anul acesta. Aceia nu cad în primejdia de a muri de foame.

Stuparii însă să cerceteze stupii şi de unde este miere să ia şi să dea la aceia cari nu au miere. Dacă este prea multă miere în stup, să se scoată fagurii cu miere şi să se pună faguri goli, căci dacă partea mare din faguri sunt plini cu miere, matca nu are unde să şi depună ouăle şi stupul acela nu progresează.

In cercetarea stupilor, stuparul să caute matca şi să o cerceteze nu cumva are păduchi pe ea; căci dacă are păduchi, nu progresează şi stupul acela nu roeşte. Păduchii se adună mai ales pe matcă, căci din mâncarea ce o dau albinele matcei se hrănesc şi ei.

Dacă se găseşte o matcă cu păduchi aceia se închide într'o cutie de chibrituri goală şi se suflă pe ea fum de ţigare; păduchii, de fum de ţigare ameţesc şi cad de pe matcă în cutie. Cei care nu cad se ating cu ceva şi cad îndată, căci sunt ameţiţi de fum. Dupăce se curăţă matca se aşază iarăşi la locul ei.

Stupii cari se pregătesc de roire, se silesc să şi înmulţească trântorii, pentru aceea stuparul să nu lase mulţi faguri de trântori în coşniţe. In coşniţele sistematice stuparul aşază faguri de cari îi place lui, dar în coşniţele ţărăneşti stuparul să caute şi să delăture fagurii de trântori şi să pună în locul lor faguri de albine lucrătoare. Stupii slabi şi cari au mult loc gol în coşniţă, edifică tot faguri de albine lucrătoare şi numai mai târziu faguri de trântori; dar stupii buni, dacă au loc gol în coşniţă, edifică numai faguri de trântori pentru înmulţirea lor.

De aceia nu e bine, ca roiul mic să se prindă în coşniţă mare, pe care nu o poate umplea în vara aceea. Coşniţa să fie potrivită după mărimea roiului. Neajunsul acesta numai la coşniţele ţărăneşti se iveşte, pe cele sistematice le lărgeşte ori strâmteză stuparul, cum îi place.

In timpul acesta albinele au lipsă de multă apă pentru pui. Deci, stupinele cari nu sunt în apropierea apelor, să fie provăzute cu adăpătoare pentru albine, ca să nu fie silite să meargă în depărtare pentru apă. — Alte sfaturi, cu altă ocazie.

Alexandru Vlad,
preot în Mag şi stupar.

Cultura porumbului

Nu trebue să mai sămănăm porumb în regiuni mai înalte de 700 metri, pentrucă acolo nu se coace bine şi dă recoltă mică. S'ar putea înlocui cu alte plante, care dau un venit mai mare în aceste regiuni, cum ar fi: cartofii şi secara.

Porumbul cere multă căldură atât la încolţire, cât şi în timpul desvoltării. Nu se va semăna până ce pământul nu va avea o temperatură de 10°—20°.

Are mare nevoe de umezeală, în timpul încolţirei şi în timpul creşterii.

Cel mai bun pământ pentru porumb este pământul de lunci. In regiunile călduroase reuşeşte mai bine în pământurile mai grele. In regiunile mai răcoroase reuşeşte mai bine în pământurile mai uşoare. In ţelină dă producţiune mare.

Nu este atât de pretenţios în ceeace priveşte planta care se cultivă înaintea lui. Insă dă o producţiune foarte mare, atunci când e semănat după leguminoase, rapiţă sau ogor negru. De cele mai multe ori după aceste plante se seamănă grâul nu porumbul.

O producţiune mare de porumb nu se poate obţine decât dacă dăm pământului bălegar mult. Bălegarul trebue să se dea bine dospit. In locurile mai umede se dă cam 40.000 kg. bălegar la hectare, în cele secetoase se dă 25.000 kg. In pământurile nisipoase bălegarul trebue îngropat mai adânc, în cele umede mai la suprafaţă. Timpul cel mai bun de îngropat bălegarul este primăvara de timpuriu, după ce s'a svântat pământul. Se îngroapă la 18 cm. Trebue să se ştie, că bălegarul odată luat de pe platforma de gunoi şi dus pe câmp, trebue îndată împrăştiat şi îngropat. Altfel nu mai este aşa bun, pentru pământ.

Numai un pământ bine lucrat poate da porumbului toate cele de care el are nevoe. Un pământ este lucrat bine, când a fost arat de două ori, dintre care odată adânc. Putem să lucrăm pământul în mai multe feluri, după cum ne lasă vremea.

Dacă în vară, după recoltarea plantelor, e vreme ploioasă, trebue să facem o arătură adâncă de 18 cm., pe care o grăpăm, ca să scăpăm de buruieni. In toamnă dacă sunt buruieni, arăm din nou la 10—15 cm. Primăvara după svântarea locului, grăpăm. Inainte de semănat, dacă pământul e afânat, curat de buruieni, îl lucrăm cu cultivatorul, îl grăpăm şi apoi semănăm. Dacă e bătătorit, îl arăm la 10 cm., îl grăpăm şi semănăm.

Dacă în vară, după recoltă, este secetă, facem o arătură cu plugul la 10 cm., pe care o grăpăm imediat. In tot timpul verii, după orice ploaie, tragem cu grapa peste el. Toamna, când pământul s'a umezit destul, facem o arătură adâncă de 20 cm., pe care nu o mai grăpăm. Primăvara facem aceleaşi lucrări arătate mai sus.

Dacă nici vara, nici toamna, nu am putut face arătură, atunci facem primăvara de timpuriu, când pământul s'a svântat, o arătură de 18 cm., pe care o grăpăm îndată. După orice ploaie trebue grăpat.

Cele mai de seamă lucrări sunt cele de vară şi toamnă. Să nu se mai samene porumbul într'o singură arătură, făcută la semănat.

S'au făcut încercări şi s'a văzut, că acolo unde s'a lucrat pământul cu ogord e vară şi toamnă, s'a obţinut la hectare o producţiune de 5.800 kg. boabe de porumb, unde s'a lucrat cu ogor de primăvară s'a obţinut 3.000 kg., iar acolo unde s'a pus într'o singură arătură la semănat, s'a obţinut numai 1.200 kg.

Să semănăm în fiecare regiune soiul de porumb, care reuşeşte cel mai bine. Să sămănăm numai sămânţa, care a fost încercată la încolţire.

In câmpia Dunării şi în ţinutul de vest al ţării noastre, care se ţine de şesul Tisei, se seamănă în a doua jumătate a lunii Aprilie. Totdeauna pe pământurile nisipoase, pe cernoziomuri, pe pământurile scurse, care sunt cu panta spre miază-zi, se va semăna la începutul lui Aprilie. La sfârşitul lunei Aprile şi până la 15 Maiu, trebue să semănăm în Moldova, Basarabia de miază noapte, în toate regiunile muntoase unde se cultivă porumb şi în Transilvania. In deosebi semănatul timpuriu este cel mai bun. Toate soiurile târzii trebue semănate mai de vreme, cele timpurii pot fi semănate mai târziu.

Sunt foarte multe metode de semănarea porumbului. Semănatul cel mai bun este în cuiburi cu maşina sau cu mâna. Semănatul cu mâna în cuiburi se face astfel: după ce suprafaţa pământului a fost bine lucrată cu o grapă, urmată de o tăvălugire uşoară, se sgârâie în pământ linii în lung şi curmeziş, cu ajutorul marcatorului. La locul de încrucişarea liniilor, se fac cuiburi, cu o sapă, în care se pune 2—3 boabe, se acopere şi se calcă cu piciorul.

Soiurile cu bobul mare se îngroapă mai adânc, cele cu bobul mic, mai în faţă. Semănatul mai timpuriu îl facem mai în faţă, cel târziu mai adânc. In pământurile reci şi grele, se seamănă mai în faţă, în cele mai uşoare mai adânc. Dacă s'a făcut ogorul de vară sau cel de toamnă, aşa cum am arătat mai sus, semănăm mai în faţă. Dacă se face numai o arătură de primăvară, semănăm mai adânc. Adâncimea, la care trebue să îngropăm sămânţa, trebue să fie de 5—8 cm.

Soiurile: „Dinte de cal" şi „Regele Ferdinand" se seamănă la distanţe mai mari şi nu se lasă în cuib decât un fir sau două. Soiurile: „Hăngănesc", „Portocaliu" şi „Cincantin" se seamănă mai des şi se lasă în cuib 2—3 fire. In locurile secetoase, să nu se lase în cuib decât un fir. Pe pământurile îngrăşate cu bălegar se poate semăna mai des.

Cantitatea de sămânţă, care se dă la hectar, variază cu felul semănăturii şi mărimea boabelor.

	Boabe mici	Boabe mari
La semănat în cuiburi cu parul	15 kg.	20 kg.
„ „ „ rând cu maşina	15 „	20 „
„ „ în cuib cu marcatorul	10 „	15 „
„ „ „ „ „ maşina	12 „	20 „

Când după semănat, pământul a prins scoarţă, trebue să grăpăm.

„Drumul nou" *Vintilă M. Negreanu*
inginer agronom

Colţul vesel

Ce nu pricepe Puiu

Puiu are 4 ani şi până acum nu şi-a văzut încă bunica, care locueşte în alt sat. Intr'o zi însă soseşte bunica, care e încântată de nepoţelul ei.

Puiu se uită lung şi întreabă:

— Spune-mi, tăticule, cum se face, că eu am o mamă atât de tinără şi mamica are o mamă atât de bătrână?